

Lieta C-397/20**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums, kas sagatavots saskaņā ar Tiesas reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 20. augusts

Iesniedzējtiesa:*Cour de cassation* (Francija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas lēmums:**

2020. gada 1. aprīlis

Prasītājs:

SR

I. Pamatlietas priekšmets

- 1 Pamatlietas priekšmets ir prasība atcelt procesuālos aktus, kas ir pieņemti saistībā ar uzsākto izmeklēšanu par iekšējās informācijas izmantošanu. Prasītājs tostarp apstrīd pieslēguma datu izmantošanu, kas tika veikta atbilstoši valsts tiesību normām, kuras viņa ieskatā ir pretrunā Savienības tiesībām (Direktīvai 2002/58/EK), Pamattiesību hartai un Eiropas Cilvēktiesību konvencijai.

II. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

- 2 *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa, Francija] uzskata, ka, lai tā varētu izspriest pamatlietu, tai ir jāvēršas Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 267. pantu ar jautājumiem par Savienības tiesību normu saistībā ar tirgus ļaunprātīgu izmantošanu interpretāciju, kā arī par veidu, kā tās tiek samērotas ar prasībām attiecībā uz personas datu aizsardzību, un attiecīgā gadījumā par iespēju uz laiku saglabāt tāda valsts tiesiskā regulējuma tiesiskās sekas, kura mērķis ir cīnīties ar šādu ļaunprātīgu rīcību, ja šis regulējums tiktu atzīts par tādu, kas ir pretrunā Savienības tiesībām.

III. Prejudiciālie jautājumi

“1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) 12. panta 2. punkta a) un d) apakšpunkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ar kuru no 2016. gada 3. jūlija ir aizstāta iepriekš minētā direktīva, 23. panta 2. punkta g) un h) apakšpunkts kopsakarā ar šīs regulas 65. apsvērumu ir jāinterpretē tādējādi, ka, ņemot vērā izpaustās informācijas slepeno raksturu un plašo personu loku, kuras var tikt iesaistītas, valsts likumdevējs var noteikt pienākumu elektronisko komunikāciju operatoriem uz laiku, bet visaptveroši saglabāt informāciju par pieslēguma datiem, lai šīs direktīvas 11. pantā un šīs regulas 22. pantā minētās administratīvās iestādes varētu, ja rodas iemesli turēt aizdomās noteiktas personas par iesaisti iekšējās informācijas ļaunprātīgā izmantošanā vai tirgus manipulācijās, saņemt no operatoriem esošos datus par datu apmaiņu gadījumos, ja pastāv iemesli aizdomām, ka šādi ieraksti saistībā ar izmeklēšanas priekšmetu varētu izrādīties atbilstoši, lai atklātu pierādījumus pārkāpumu materiālajam sastāvam, tostarp ļaujot izsekot ieinteresēto personu izveidotajiem kontaktiem vēl pirms aizdomu rašanās?

2) Gadījumā, ja Tiesa sniegtu atbildi, kura liktu Kasācijas tiesai uzskatīt Francijas tiesisko regulējumu par pieslēguma datu glabāšanu par nesaderīgu ar Savienības tiesībām, vai varētu saglabāt uz laiku šāda regulējuma tiesiskās sekas, lai novērstu tiesisko nedrošību un ļautu iepriekš ievāktos un uzglabātos datus izmantot kādam no minētajā regulējumā paredzētajiem mērķiem?

3) Vai valsts tiesa var saglabāt uz laiku tāda valsts tiesiskā regulējuma tiesiskās sekas, kas neatkarīgas administratīvās iestādes amatpersonām, veicot izmeklēšanas par ļaunprātīgu rīcību tirgū, ļauj saņemt pieslēguma datus bez iepriekšējās tiesas vai neatkarīgas administratīvās iestādes uzraudzības?

IV Tiesiskais regulējums

1. *Atbilstošās Savienības tiesību normas*

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)

15. pants [Lūgumā sniegt prejudiciālu jautājumu ir ietverta atsauce uz šo normu, taču tās saturs tur nav ietverts]

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu)

12. panta 2. punkta a) un d) punkts

“[..]

2. Neskarot 6. panta 7. punktu, šā panta 1. punktā minētās pilnvaras īsteno atbilstīgi valsts tiesību aktiem un tajās ietilpst vismaz tiesības:

a) piekļūt jebkurai dokumentam jebkādā formā un saņemt tā kopiju;

[..]

d) pieprasīt esošo telefonsarunu ierakstus un esošos datu plūsmas ierakstus;

[..]”

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK

23. panta 2. punkta g) un h) apakšpunkts

“Lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir vismaz šādas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras:

[..]

g) pieprasīt ieguldījumu brokeru sabiedrību, kredītiestāžu vai citu finanšu iestāžu rīcībā esošo telefona sarunu, elektroniskās saziņas vai datu plūsmas ierakstus;

h) ciktāl to atļauj valsts tiesību akti, pieprasīt elektronisko komunikāciju operatora rīcībā esošos datu plūsmas ierakstus, ja ir pamatotas aizdomas par pārkāpumu, un šādi ieraksti var būt vajadzīgi 14. panta a) vai b) punkta vai 15. panta pārkāpuma izmeklēšanai;

[..]”

2. *Atbilstošās valsts tiesību normas*

Code monétaire et financier [Monetārais un finanšu kodekss]

L-621-10 panta pirmā daļa

“Izmeklētāji un kontrolieri var izmeklēšanas vai kontroles vajadzībām pieprasīt jebkādus dokumentus neatkarīgi no to datu nesēja veida. Izmeklētāji turklāt var pieprasīt datus, kurus ir saglabājis un apstrādājis elektronisko komunikāciju operators saistībā ar *Code des postes et des communications électroniques* [Pasta un elektronisko sakaru kodeksa] L.34-1 pantu un pakalpojumu sniedzēji, kas ir minēti *loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique* [2004. gada 21. jūnija Likums Nr. 2004-575 par uzticēšanās veicināšanu digitālajai ekonomikai] 6. panta I daļas 1. un 2. punktā, un iegūt šo datu kopijas.”

Code des postes et des communications électroniques [Pasta un elektronisko sakaru kodekss]

L.34-1 pants

“[..]

II. Elektronisko komunikāciju operatori [..] dzēš vai anonimizē jebkuru informāciju saistībā ar datu plūsmu, ievērojot šī panta III daļas nosacījumus [..].

[..]

III. Pētniecībai vai noziedzīgo nodarījumu konstatēšanai un izmeklēšanai [..] noteiktu veidu tehnisko datu dzēšanas vai anonimizēšanas darbības var atlikt uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu. [..]”

R.10-13 pants

“Piemērojot L.34-1 panta III daļu, elektronisko komunikāciju operatori pētniecībai vai noziedzīgu nodarījumu konstatēšanai un izmeklēšanai saglabā:

- a) informāciju, kas ļauj identificēt lietotāju;
- b) datus par izmantotajām sakaru gala ierīcēm;
- c) visu sakaru tehniskos datus, kā arī datumu, laiku un ilgumu;
- d) datus par pieprasītajiem vai izmantotajiem papildu pakalpojumiem un to sniedzējiem;
- e) datus, kas ļauj identificēt sakaru galamērķi vai galamērķus.”

Kasācijas tiesa precizē, ka šie dati par pieslēgumu ir tie, ko rada vai apstrādā sakaru rezultātā, tie attiecas uz šo sakaru norises apstākļiem un pakalpojuma lietotājiem, no tiem ir izslēgtas jebkāda veida norādes par ziņojumu saturu.

V. Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 3 2014. gada 22. maijā tika uzsākta izmeklēšana par faktiem, kas tika kvalificēti kā iekšējās informācijas izmantošana un noziedzīga nodarījuma slēpšana.
- 4 Pēc *Autorité des marchés financiers (AMF)* [Finanšu tirgus uzraudzības iestāde, Francija] ģenerālsekretāra sniegtās informācijas 2015. gada 23. un 25. septembrī, kurai tika pievienoti pierādījumi par šīs neatkarīgās publisko tiesību iestādes veikto izmeklēšanu, kuru vidū tostarp bija personīga rakstura dati par telefona līniju izmantošanu, izmeklēšana par šādu pašu kvalifikāciju, kā arī par līdzdalību noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, korupciju un naudas atmazgāšanu tika paplašināta arī attiecībā uz *CGG*, *Airgas* un *Air Liquide* akcijām un visiem ar tām saistītajiem finanšu instrumentiem.
- 5 Lai ievāktu informāciju par iepriekš minēto telefona līniju izmantošanu *AMF* amatpersonas atsaucās uz *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 pantu.
- 6 Pēc tam, kad prasītājam pamatlietā 2017. gada 29. maijā tika uzrādīta apsūdzība par iekšējas informācijas izmantošanu par faktiem attiecībā uz *Airgas* akcijām un ar tām saistītajiem finanšu instrumentiem, viņš 2017. gada 28. novembrī iesniedza prasību atcelt procesuālos aktus.
- 7 *Cour d'appel de Paris* [Parīzes Apelācijas tiesas] Izmeklēšanas palāta izsprieda attiecībā uz šo prasību ar 2019. gada 7. marta nolēmumu.
- 8 Prasītājs par šo nolēmumu iesniedza kasācijas sūdzību.
- 9 No četriem viņa izvirzītajiem kasācijas pamatiem, spriedumā par lietas nodošanu citai tiesai pirmais, trešais un ceturtais pamats tika noraidīti un tiem nav nozīmes saistībā ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 10 Otrais pamats ir par Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) 6. un 8. panta pārkāpumu, Direktīvas 2002/58 15. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8., 11. un 52. panta, *Code des postes et des communications électroniques* [Pasta un elektronisko sakaru kodeksa] L.34-1 un R.10-13 panta, *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 panta tā redakcijā, kas izriet no 2013. gada 26. jūlija Likuma Nr. 2013-672, *Code de procédure pénale* [Kriminālprocesa kodeksa] 591. un 593. panta, kā arī Eiropas Savienības pārkāpuma principa un lojālas pierādījumu ievākšanas principa pārkāpumu.

VI. Prasītāja pamatlietā galvenie argumenti

- 11 Prasītājs kritizē pārsūdzēto spriedumu par to, ka tajā ir noraidīts pamats par *Code des postes et des communications électroniques* [Pasta un elektronisko sakaru kodeksa] 34-1.panta un *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 panta neatbilstību Direktīvai 2002/58 un ECTK 8. pantam.
- 12 Prasītājs apgalvo, ka 2018.gada 2.oktobra spriedumā *Ministerio Fiscal* (C-207/16, EU:C:2018:788, 35. punkts) Eiropas Savienības Tiesa ir nospriedusi, ka “Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punkts, lasot kopsakarā ar tās 3. pantu, ir interpretējams tādējādi, ka šīs direktīvas piemērošanas jomā ietilpst ne tikai tādi tiesību akti, kuros elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem ir noteikts pienākums saglabāt informāciju par datu plūsmu un atrašanās vietas datus, bet arī tiesību akti, kuri attiecas uz valsts iestāžu piekļuvi šo pakalpojumu sniedzēju saglabātajiem datiem”.
- 13 Eiropas Savienības Tiesa 2016. gada 21. decembra spriedumā *Tele2 Sverige un Watson u.c.* (C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970) lēma, ka Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punkts “obligāti nozīmē, ka tajā noteiktie valsts pasākumi – kā, piemēram, pasākumi saistībā ar datu saglabāšanu noziedzības apkarošanas mērķiem – ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā” (73. punkts). Izmeklēšanas palāta lemjot, ka apstrīdētās valsts tiesību normas neietilpst Direktīvas 2002/58 piemērošanas jomā, “jo [...] Eiropas Savienības Tiesa šķiet neattiecinā to piemērojamību Direktīvas 1. panta 3. punktam”, nav šo direktīvu interpretējusi atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas veiktajai interpretācijai.
- 14 Šajā pašā 2016. gada 21. decembra spriedumā *Tele2 Sverige un Watson u.c.*, Tiesa lēma, ka Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktam “pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā noziedzības apkarošanas nolūkā ir paredzēta visaptveroša un nediferencēta visas informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu saglabāšana attiecībā uz visiem abonentiem un reģistrētiem lietotājiem un attiecībā uz visiem elektronisko sakaru līdzekļiem” [112.punkts]. Tādējādi valsts tiesiskajā regulējumā ir “jāparedz skaidri un precīzi noteikumi, kas reglamentē šāda datu saglabāšanas pasākuma apjomu un piemērošanu un nosaka minimālās prasības” un “it īpaši ir jānorāda, kādos apstākļos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem datu saglabāšanas pasākums var preventīvi tikt veikts, tādējādi nodrošinot, ka šāds pasākums tiek ierobežots ar absolūti nepieciešamo” [109.punkts]. Turklāt ir nepieciešams, lai informācijas glabāšana atbilstu “objektīviem kritērijiem, ar kuriem konstatē saikni starp saglabājamajiem datiem un sasniedzamo mērķi” un tādiem materiāliem nosacījumiem, kas “faktiski ierobežo pasākuma apmēru un secīgi arī attiecīgo personu loku” [110.punkts]. Līdz ar to, atsakoties atcelt AMF ievāktos telefoniskos datus uz *Code des postes et des communications* [Pasta un sakaru kodeksa] L.34-1 un R.10-13 pantu pamata, Izmeklēšanas palāta ir pārkāpusi iepriekš minēto tiesību normu, jo ar šiem diviem pantiem ir paredzēta visaptveroša un nediferencēta informācijas saglabāšana, kas ir kvalificējama kā būtisks tiesību uz privāto dzīvi pārkāpums, un tajos turklāt nav paredzētas nekāda veida garantijas, lai ierobežotu šo pasākumu attiecībā uz

noteiktu pasākumu loku vai tikai tiem datiem, kam patiesi ir saikne ar smago noziedzību.

- 15 Turklāt joprojām 2016. gada 21. decembra spriedumā *Tele2 Sverige un Watson u.c.* (C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970), Eiropas Savienības Tiesa ir lēmusi, ka “Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktā paredzētajiem tiesību aktiem [...] ir “jāatbilst attiecīgajiem drošības pasākumiem”, [š]ādā tiesību aktā [...] ir jāparedz skaidri un precīzi noteikumi, kuros norāda, kādos apstākļos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji kompetentajām valsts iestādēm sniedz piekļuvi datiem” [117. punkts]. Līdz ar to ,atsakoties atcelt prasītāja telefoniskos datus, kurus telefona sakaru operators ir nodevis AMF, pamatojoties uz *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 panta otro teikumu, Izmeklēšanas palāta ir pārkāpusi Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktu, jo šajās valsts tiesību normās nav paredzēti nekādi tiesiski ierobežojumi, lai šāda veida izmeklētājiem tiktu paziņoti elektronisko komunikāciju operatoru saglabātie un apstrādātie dati un tajās nav paredzētas “garantijas, kas ir piemērotas, lai nodrošinātu līdzsvarotu samērošanu starp tiesībām uz privāto dzīvi, no vienas puses, un novērstu sabiedriskās kārtības pārkāpumus un noziedzīgu nodarījumu izdarītāju meklēšanu, no otras puses” kā to ir norādījusi *Conseil constitutionnel* [Konstitucionālā padome], kas šīs normas ir atzinusi par neatbilstošām Konstitūcijai (Lēmums Nr. 2017-646/647, 2017. gada 21. jūlija atbilstības konstitūcijai prioritārais jautājums).
- 16 Prasītājs apgalvo, ka jebkādai publisko tiesību iestāžu iejaukšanās tiesību uz privātās dzīves aizsardzību īstenošanā ir jāatbild prasībām par to nepieciešamību un samērīgumu. Izmeklēšanas palāta nevarēja, nepārkāpjot Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantu, atteikties atcelt telefoniskos datus par prasītāju, jo elektronisko komunikāciju operatori tos bija saglabājuši un vēlāk nodevuši AMF izmeklētājiem, balstoties uz valsts tiesību normām, kuros nav paredzētas pietiekams garantijas ļaunprātīgas izmantošanas ierobežošanai.

VII. Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 17 Lai noraidītu iebildi par *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 panta un *Code des postes et communications électroniques* [Pasta un elektronisko sakaru kodeksa] L.34-1 panta neatbilstību uzņemtajām starptautiskajām līgumsaistībām, ievērojot Direktīvā 2002/58 noteiktos pienākumus, tos lasot Eiropas Savienības Tiesas judikatūras gaismā, Izmeklēšanas palātas tiesneši pēc atgādinājuma par apstākļiem, kādos tika ievākti personas dati, norāda, ka *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 pants, kurā administratīvās iestādes amatpersonām, ar attiecīgu pilnvarojumu un ievērojot profesionālo noslēpumu, ir pilnvaras saņemt pieslēguma datus, šķiet nav pretrunā iepriekš minētās Direktīvas 15. panta 1. punktam.

- 18 Tie norāda, ka tas pats attiecas uz *Code des postes et communications électroniques* [Pasta un elektronisko sakaru kodeksa] L.34-1 pantu, ievērojot R.10-3 I pantā paredzētos nosacījumus gan attiecībā uz datiem, kuri ir jā saglabā operatoriem, gan to uzglabāšanas ilgumu.
- 19 Tie uzsver, ka Regulas Nr. 596/2014 par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu 23. panta 1. punkta h) apakšpunkts sniedz pilnvaras kompetentajām iestādēm, ciktāl tas ir atļauts valsts tiesiskajā regulējumā, saņemt datu plūsmas ierakstus, kas ir elektronisko komunikāciju operatoru rīcībā, ja pastāv iemesli aizdomām par pārkāpumu un ja šādi ieraksti var izrādīties noderīgi izmeklēšanai saistībā ar 14. panta a) vai b) punkta pārkāpumu attiecībā uz aizliegumu par iekšējās informācijas izmantošanu tirdzniecībā vai tās mēģinājumu; vai ieteikumu citai personai iesaistīties iekšējās informācijas izmantošanā tirdzniecībā vai mudināt citu personu iesaistīties iekšējās informācijas izmantošanā tirdzniecībā, vai 15. pantu par tirgus manipulāciju aizliegumu.
- 20 Tiesneši no tā secina, ka no tādu tiesību normu piemērošanas, kas ir saskanīgas ar Eiropas Savienības regulu, kas ir vispārpiemērojams Eiropas Savienības tiesību akts, uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams dalībvalstu tiesiskajās iekārtās attiecībā uz ikvienu tiesību subjektu, nevar izrietēt nekāda veida to spēkā neesamība.
- 21 Lai izdarītu savas kasācijas sūdzības secinājumu prasītājs būtībā apgalvo, ka datu ievākšana pamatojoties uz iepriekš minētajām tiesību normām, ar kurām ir izveidots tiesiskais režīms, kas paredz visaptverošu un nediferencētu informācijas saglabāšanu, ir pretrunā iepriekš minētajai Direktīvai 2000/58/EK, atbilstoši Tiesas sniegtajai interpretācijai par to; un ka *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 pantā tā 2013. gada 26. jūlija Likuma Nr. 2013-672 redakcijā nav paredzēti nekāda veida tiesiski nosacījumi attiecībā uz AMF izmeklētājiem, atbilstoši kuriem tiem tiek paziņoti saglabātie dati.
- 22 *Avocat général* [Kasācijas tiesas Ģenerāladvokāts, Francija] secina, ka par šo aspektu Tiesai ir jā uzdod divi jautājumi, pirmais ir par to, vai nosacījumi personas pieslēguma datu glabāšanai, ko veic privātie operatori, ir atbilstoši saistošajām starptautiskajām līgumsaistībām, otrais jautājums attiecas uz nosacījumiem, atbilstoši kādiem AMF var piekļūt šiem datiem, kas paredzēti iepriekš minētajā L.621-10 pantā, redakcijā, kas bija tobrīd piemērojama, ņemot vērā Regulas Nr. 596/2014 par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu tiesību normas un pienākumus, kādi no tās izriet dalībvalstīm; ar šo regulu tika atcelta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/6 (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām.
- 23 Savā replikā prasītājs norāda, ka nav vajadzības uzdot prejudiciālu jautājumu Tiesai, ievērojot, ka tā jau ir skaidri nospriedusi, kā interpretēt Direktīvu 2002/58.
- 24 Šī pamata izskatīšanas vajadzībām ir jā nodala noteikumi par piekļuvi pieslēguma datiem un noteikumi par šo datu glabāšanu.

a) Par piekļuvi pieslēguma datiem

- 25 2016. gada 21. decembra spriedumā *Tele2 Sverige un Watson u.c.* (C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970), Tiesa nolēma, ka Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punkts, to lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8., 11., kā arī 52. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka “*tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, ar ko reglamentē informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu aizsardzību un drošību, it īpaši kompetento valsts iestāžu piekļuvi saglabātajiem datiem, saistībā ar noziedzības apkarošanu neierobežojot šo piekļuvi vienīgi ar smagās noziedzības apkarošanas mērķiem, nepakļaujot šo piekļuvi iepriekšējai tiesas vai neatkarīgas valsts iestādes kontrolei un neprasot, lai konkrētie dati netiktu izpausti ārpus Savienības teritorijas*” (125. punkts).
- 26 Savukārt *Conseil constitutionnel* [Konstitucionālā padome] ar 2017. gada 21. jūlija lēmumu *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 panta pirmo daļu atzina par pretēju konstitūcijai tādēļ, ka procedūra, kā *AMF* varēja tolaik faktu norises laikā piekļūt datiem, nebija atbilstoša tiesībām uz privāto dzīvi, kas ir aizsargāta *Déclaration des droits de l’homme et du citoyen* [Cilvēka un pilsoņu tiesību deklarācija] 2. pantā. Tomēr uzskatot, ka tūlītējai apstrīdēto tiesību normu atcelšanai būtu acīmredzami pārmērīgas sekas, *Conseil constitutionnel* atlika šo atcelšanu līdz 2018. gada 31. decembrim. Likumdevējs, ievērojot šīs atzīšanas par nesaderību ar konstitūciju sekas, ar 2018. gada 23. oktobra Likumu Nr. 2018-898 pieņēma jaunu L.621-10-2 pantu, ar ko tika noteikts, ka, lai *AMF* izmeklētāji saņemtu jebkādas pieslēguma datus, ir jāsaņem iepriekšēja atļauja no neatkarīgas administratīvās iestādes, ko nosauca par “piekļuves pieteikumu kontrolieri”.
- 27 Ņemot vērā, ka ar *Conseil constitutionnel* lēmumu tika paredzēta šī lēmuma tiesisko seku atlikšana laikā, ir jākonstatē, ka attiecībā uz faktu norises laiku nav secināma nekāda piemērojamo likumdevēja normu veida neatbilstība konstitūcijai. Turpretī, lai gan saskaņā ar *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 pantu gan tā redakcijā, kas bija piemērojama strīdīgo aktu izdošanas laikā, gan tagadējā šī panta redakcijā, *AMF* ir “neatkarīga publisko tiesību iestāde”, tās izmeklētājiem piešķirtā iespēja iegūt pieslēguma datus bez iepriekšējas tiesas vai neatkarīgas administratīvās iestādes kontroles, nebija atbilstoša Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta prasībām, atbilstoši Tiesas sniegtajai šo pantu interpretācijai.
- 28 Vienīgais jautājums, kas rodas, ir par iespēju atlikt *Code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.621-10 panta neatbilstības saistošajām starptautiskajām līgumsaistībām tiesiskās sekas laikā.

b) Par pieslēguma datu glabāšanu

- 29 2016. gada 21. decembra spriedumā *Tele2 Sverige un Watson u.c.* (C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970), Tiesa nolēma, ka Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punkts, lasot to Hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta gaismā, ir

jāinterpretē tādējādi, ka “*tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā noziedzības apkarošanas nolūkā ir paredzēta visaptveroša un nediferencēta visas informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu saglabāšana attiecībā uz visiem abonentiem un reģistrētiem lietotājiem un attiecībā uz visiem elektronisko sakaru līdzekļiem*” (112. punkts).

- 30 Šajā lietā *AMF* piekļuva uzglabātajiem datiem uz aizdomu pamata par iekšējās informācijas izmantošanu un ļaunprātīgām darbībām tirgū, ko var kvalificēt kā vairākus smagus noziedzīgus nodarījumus, un šai iestādei izmeklēšanas efektivitātes nolūkā bija vajadzīgs pretstatīt dažādus datus, kas ir saglabāti noteiktā laika periodā, tādējādi ļaujot atklāt apmaiņu ar iekšējo informāciju starp vairākiem dalībniekiem, kuri ir darījuši zināmu, ka šajā jomā pastāv pretlikumīgas darbības.
- 31 Šīs *AMF* veiktās izmeklēšanas ir notikušas saskaņā ar saistībām, kuras valstīm ir uzliktas ar Direktīvu 2003/6, kurā ir noteikts pienākums valstīm izveidot vienu vienīgu administratīvo iestādi, kuras pilnvarās, kas ir definētas 12. panta 2. punkta d) apakšpunktā, ietilpst “pieprasīt esošo telefonsarunu ierakstus un esošos datu plūsmas ierakstus”.
- 32 Ar Regulu Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ar kuru no 2016. gada 3. jūlija ir aizstāta iepriekš minētā direktīva, atbilstoši tās mērķim, kas ir definēts šīs Regulas 1. pantā, izveido “kopēju tiesisku regulējumu attiecībā uz iekšējās informācijas izmantošanu tirdzniecībā, iekšējās informācijas nelikumīgu izpaušanu un tirgus manipulācijām [...], kā arī pasākumus nolūkā novērst tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, lai nodrošinātu Savienības finanšu tirgu integritāti un uzlabotu ieguldītāju aizsardzību un uzticēšanos minētajiem tirgiem”.
- 33 Tās 23. panta 2. punkta g) un h) apakšpunktā ir paredzēts, ka kompetentajai iestādei var nodot ieguldījumu uzņēmumu, kredītiestāžu vai finanšu institūciju rīcībā esošos telefona sarunu, elektroniskās saziņas vai datu plūsmas ierakstus.
- 34 Tāpat tai var nodot, ciktāl to atļauj valsts tiesības, elektronisko komunikāciju operatora rīcībā esošos datu plūsmas ierakstus, ja ir pamatotas aizdomas par pārkāpumu, un šādi ieraksti var būt vajadzīgi 14. panta a) vai b) punkta, kuri attiecas uz iekšējās informācijas izmantošanu un priviliģētās informācijas prettiesisku izpaušanu, vai 15. panta, kurš attiecas uz tirgus manipulācijām, pārkāpuma izmeklēšanai.
- 35 Šajā regulā (65. apsvēruma) turklāt ir uzsvērts, ka šie pieslēguma dati ir svarīgi un dažreiz vienīgie pierādījumi, lai konstatētu un pierādītu iekšējās informācijas izmantošanu tirdzniecībā un tirgus manipulācijas, jo telefonsarunu un datu plūsmas ieraksti var palīdzēt noteikt tās personas identitāti, kas ir atbildīga par nepatiesas vai maldinošas informācijas izplatīšanu, vai to, ka personas ir sazinājušās konkrētā brīdī un ļaut konstatēt starp diviem vai vairāk cilvēkiem pastāvošas attiecības.

- 36 Norādot, ka šādu pilnvaru īstenošana var nonākt pretrunā tiesībām uz privātās un ģimenes dzīves, mājokļa un saziņas neaizskaramību, tajā ir noteikts pienākums dalībvalstīm ieviest pienācīgas un efektīvas garantijas pret jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu, ierobežojot minētās pilnvaras tikai attiecībā uz tiem gadījumiem, kuros tās ir nepieciešamas pienācīgai nopietnu gadījumu izmeklēšanai, ja valstu rīcībā nepastāv līdzvērtīgi risinājumi tāda paša rezultāta sasniegšanai, no tā izriet, ka atsevišķas ļaunprātīgas rīcības tirgū atbilstoši šai regula ir jāuzskata par smagiem nodarījumiem (preambulas 66. apsvēruma).
- 37 Šajā lietā privilēģētā informācija, kas veido pretlikumīgo darbību tirgū materiālo pusi, jau pēc savas būtības bija mutiska un slepena.
- 38 Līdz ar to rodas jautājums, kā samērot Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktu, to lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. pantu, ar prasībām, kas ir noteiktas iepriekš minētajās Direktīvas 2003/6 un Regulas 596/2014 normās.
- 39 Lai atbildētu uz šādu jautājumu pastāvošā judikatūra, šķiet, nesniedz pietiekamu skaidrojumu par šo iepriekš nebijušo juridisko un faktisko situāciju, līdz ar to nav iespējams lemt par tādu pareizu Savienības tiesību piemērošanu, kura neatstātu nekāda veida šaubas. Līdz ar to ir jāvērsas ar jautājumiem Tiesā.
- 40 Gadījumā ja Tiesas atbilde būtu tāda, ka Kasācijas tiesai būtu jāuzskata, ka Francijas likuma norma par pieslēguma datu uzglabāšanu nav atbilstoša Savienības tiesībām, šķiet, ir lietderīgi uzdot jautājumu par to, vai uz laiku var saglabāt šāda likuma normas tiesiskās sekas, lai novērstu tiesisko nedrošību un ļautu iepriekš ievāktos un uzglabātos datus izmantot kādam no šajā likumā paredzētajiem mērķiem.
- 41 Līdz ar to Eiropas Savienības Tiesai ir jāuzdod turpmāk minētie jautājumi.